

"COMANDANTUL POPOARELOR"

PE ACEL COMANDANT poți să-L iubești și să te încrezi în El, care, dacă ascuți de El, te duce la viață, libertate și dreptate. Acesta este Acela în jurul căruia se pot aduna toate popoarele și să lucreze pentru binele comun al tuturor, neținând seamă de rasă, culoare, naționalitate prealabilă și credință religioasă. Un astfel de Comandant a apărut acum pe scenă, și se cuvine ca să execute partea decisivă a viitorului poporului într-o nouă lume pașnică, chiar dacă nu-L vei găsi într'un oarecare consiliu sau conferință internațională politică și religioasă.

Scopul acestei broșuri este să te informeze despre acest Comandant, de mult timp dorit și de mult timp necesar, cât și să-ți explice cum poți ajunge și cum poți lucra sub comanda Lui, cu folos continuu pentru tine.

Editorii

THE «COMMANDER TO THE PEOPLES», Rumanian
Made in Rumania

1 9 4 6

COPYRIGHT, 1945

și editată de

WATCHTOWER BIBLE AND TRACT SOCIETY, INC.

International Bible Students Association

Brooklyn, N. Y., U. S. A.

în

EDITURA ASOCIAȚIEI «MARTORII LUI IEHOVA DIN ROMANIA»

Persoană juridică morală

București 2, Str. Bessarabia No. 38

Aprobat de cenzura centrală cu Nr. 1354/1946

COMANDANTUL POPOARELOR

O AMENI de bine pretutindeni flămânzesc și însetează după aducerea ordinii și a dreptății pe tot pământul. Niciodată comunitatea generală a națiunilor nu a fost așa de turburată sau într'un astfel de pericol ca dela 1914 d. Chr. Călcările legilor internaționale au fost puse la cale de către națiuni pe o scară de mobilizare totală. Acestea au fost încurajate de complicitatea și binecuvântarea fățișă a puternicei organizațiuni religioase; și colaborarea conducătorilor religiei cu astfel de puteri politice călcătoare de lege, este prea bine cunoscută spre a fi disputată sau negată. În conformitate cu procedurile omenesti de până acum, a fost foarte greu de a prinde criminalul internațional și de a-l pedepsi, așa după cum merită. Eforturile de a-l reeduca și îndrepta, au dat greș. După vindicarea pagubelor rezultând dintr'un atac asupra societății națiunilor, el se pregătește cu mânie pentru noi crime împotriva legii și a ordinii, și cu un mult mai vicelan plan de acțiune. Ura, bănuiala, spiritul de răzbunare, sentimentul revoltei, disprețul față de legea recunoscută, și disprețul ordinar al contractelor și tratatelor, cari sunt întăritate de operațiunile acestui criminal, servește la despăr-

țirea popoarelor astăzi. Se manifestă frica că aceasta va fi o ruină totală a legii internaționale, și că civilizația va fi distrusă de către o violentă anarhie între națiuni.

Alte lucruri ale dezvoltării moderne, astfel ca călătoria aeriană și radio, lucrează să atragă toate popoarele împreună într'o uriașă vecinătate mondială. Dar aceste lucruri sunt folosite de către călătorul de lege internațional, și acesta lucrează mai mult decât oricând înainte pentru dăunarea tuturor popoarelor, dacă violatorul legii internaționale este lăsat să continue necontrolat. Văzând că toate națiunile și popoarele sunt atrase la olaltă de către dezvoltările moderne, mulți oameni cu judecată sunt convinși că cineva trebuie să fie pus la comanda supremă a întregului glob pământesc, dacă haosul internațional urmează să fie preîntâmpinat în lunga lui fugă.

Dar care om sau grup de oameni ar putea fi ridicat la un astfel de loc de putere și autoritate, căruia să i se dea încredere deplină, văzând că toți oamenii sunt imperfecti și egoiști? A încredința în mâinile celor ambițioși o astfel de putere și autoritate, aceasta ar putea fi folosită abuziv pentru apăsarea întregii omeniri spre a o face să geamă ca niciodată înainte. Față în față cu o astfel de dilemă, anumiți conducători în societatea omenească, au decis că trebuie să se facă ceva numai de cât cu privire la aceasta; și ei au ales cornul viclean și primejdios, drept comandă peste tot globul pământesc. Ei au hotărât împreună spre a proiecta împotriva înspăimântătorului haos internațional. Ei discută chestiuni împreună atât de prietenește cât ei pot; dar națiunile mai mici de din

afară sunt speriate că o dictatură internațională este pe cale de a fi aranjată, sau va fi o țesătură oarecumva din aceasta.

Conferința dela Dumbarton Oaks între cele patru puteri conducătoare ale Națiunilor Unite, la Washington, D. C., dela 21 August până la 7 Octombrie 1944, era tocmai un astfel de efort de a aduce în existență planuri făcute de oameni pentru păstrarea păcii, ordinei și securității mondiale. Aceasta îndată a venit sub critica religioniștilor conducători ai organizației care a colaborat cu turburătorii Nazi-Fasciști de pe pământ. Alte persoane, printre cei cu cugetare nerăbdătoare, au zis binevoitori că aceasta era un început în direcția dreaptă, și că nu putem să așteptăm perfecțiune deodată. Alții au zis în legătură cu documentele dela Dumbarton Oaks cu privire la organizația internațională că ar fi mai bine să se dea recunoștință faimoasei „Chărți din Atlantic”. Mulți alții în mod pios au zis că organizația mondială nu trebuie numai să ia cunoștință de legea internațională, ci deasemenea să dea considerație principală „legii morale”. Toți fără excepțiune, fie religioniști, politicieni, angajații comerciali, sau conducătorii muncii, cu toții au lăsat afară din expresiunile lor de judecată singurul stindard perfect al judecății, adică, cuvântul sacru al Atotputernicului Dumnezeu. Ei toți au privit la oameni spre a proiecta și produce organizația pentru regularea afacerilor tuturor popoarelor. Făcând astfel, ei au întors spatele singurului Aceluia care poate să se îngrijească de Comandantul vrednic de încredere, un Comandant perfect, pentru toate popoarele. Mai mult decât atât, ei au trecut peste scopul declarat al lui Dum-

nezeu de a aduce la iveală un astfel de Comandant necesar, zicând; „Iată, l-am pus martor pe lângă popoare, cap și stăpânitor (Comandant) al popoarelor.” Citat din Isaia 55:4, *Versiunea americană Standard*.

CINE ESTE EL?

Este clar că acum o criză confruntă această lume. Cine va avea mai multă trecere și va îndruma destinul popoarelor, organizația internațională pentru pace și siguranță făcută de oameni? sau Comandantul pe care Iehova Dumnezeu L-a dat popoarelor? Pentru cei cari cred cuvântul scris al lui Dumnezeu Cel Prea Înalt nu este nici o îndoială despre faptul că cel ce va avea mai multă trecere este Cel dat de Dumnezeu. Deaceia chestiunea pe care fiecare persoană trebuie să o decidă pentru sine însuși este: Pe cine voi alege și asculta eu? Destinul etern al fiecăruia este legat de soluția acestei chestiuni personale. Deaceia devine actual de a afla cine este Acela pe care Dumnezeu L-a numit să fie Comandantul popoarelor, și ce poruncește El să fie făcut, și care va fi răsplata ascultării. Atunci va deveni clar pentrue nu este niciun compromis între Acesta și organizația internațională de pace, și pentrue nu putem noi să fim nici neutri nici să păstrăm o poziție de mijloc, ci trebuie să alegem sau pe una sau pe cealaltă.

Este necesar de a clarifica aceste puncte, deoarece la încheierea războiului mondial No. 1, religioniștii uniți ai țării, prin Consiliul lor Federal în America, au ieșit afară cu declarația: „Liga Națiunilor este expresia politică a Impărăției lui Dumnezeu pe pământ.” Dacă aceasta era adevărat, a-

tunci Liga era aceea pe care Iehova Dumnezeu a dat-o și a pus-o la comanda popoarelor. Același lucru poate fi susținut pentru noul sistem de colaborare internațională, la spatele căruia toți religioniștii se întrec în a arunca greutatea sprijinului lor, luând drept mărturie cuvântarea purtătorului de cuvânt al „creștinătății”, Papa, radiodifuzată lumii în așanumitul „ajun de crăciun” a anului 1944. Judecați după purtarea lor în timpurile trecute, este un lucru sigur că, odată ce mult-doritul aranjament internațional intrunește specificațiunile lor religioase, ei vor susține că este voia lui Dumnezeu și că este darul Său dat lumii pentru a comanda popoarele. Atunci, în atențiunea popoarelor, ei se vor strădui să compromită atât această structură internațională cât și pe adevăratul Comandant numit de Dumnezeu. Dar putea-vor ei într'adevăr să compromită și să-i armonizeze pe cei doi? Noi examinăm cum motivul pentru ce nu.

Dacă noi alegem pe adevăratul Comandant al popoarelor al lui Iehova, aceasta înseamnă lucruri bune: hrană, satisfacție și viață pentru suflet. Alegerea contrară înseamnă moartea sufletului. Aceasta este sigur din profeția lui Dumnezeu care prezice Comandantul, îndrumându-ne atențiunea noastră spre El în aceste cuvinte: „Voi toți cei însetați, veniți la ape, chiar și cel ce n'are bani! Veniți și cumpărați bucate, veniți și cumpărați vin și lapte, fără bani și fără plată! De ce cântăriți argint pentru un lucru care nu hrănește? De ce vă dați câștigul muncii pentru ceva care nu satură? Ascultați-Mă dar, și veți mânca ce este bun, și sufletul vostru se va desfăta cu bucate gustoase. Luați aminte, și veniți la Mine, ascultați, și sufletul vostru va

trăi: căci Eu voi încheia cu voi un legământ vecinic, ca să întăresc îndurările Mele față de David. Iată, l-am pus martor pe lângă popoare, cap și stăpânitor al popoarelor. Intr'adevăr vei chema neamuri, pe cari nu le cunoști, și popoare cari nu te cunosc vor alerga la tine, pentru Domnul, Dumnezeul tău, pentru Sfântul lui Israel, care te proslăvește.” — Isaia 55: 1-5, A. S. V.

La timpul când această profeție a fost rostită de Isaia, David fostul rege credincios al lui Israel era mort de mult. Nu putea fi David acela pe care Iehova l-a pus martor, cap și stăpânitor. Trebuie să fie unul care să vină și căruia David i-a fost icoană sau simbol. Trebuie să fie, atunci, Cel de care istoria Il anunță ca pe Fiul lui David, anume, Christos Isus Regele. Cu privire la timpul când El a călărit pe asin spre orașul Ierusalim în mijlocul strigătelor de bucurie ale poporului este scris: „Noroadele cari mergeau înaintea lui Isus și cele ce veneau în urmă, strigau: Osana Fiul lui David! Binecuvântat este Cel ce vine în numele Domnului! Osana în cerurile prea înalte!” (Matei 21:9; Marcu 11:9,10) Nu importă că după câteva zile de la acest eveniment vesel Christos Isus a murit pe lemn la Calvar. Aceasta nu a nimicit șansa Sa de a deveni Comandantul popoarelor, deoarece a treia zi de la aceasta, Iehova Dumnezeu L-a sculat din moarte la viață nemuritoare în ceruri.

Ca dovadă că Christos Isus în această capacitate glorioasă este Cel numit să poruncească, avem cuvântul inspirației. Vorbind către aceia cari în fiecare zi de sabat citesc Sfintele Scripturi în sinagogi, apostolul creștin Pavel a citat din susmenționata profeție a lui Isaia și a aplicat-o lui Isus Chris-

tos, zicând: „Și noi vă aducem vestea aceasta bună că făgăduința făcută părinților noștri, Dumnezeu a implinit-o pentru noi, copiii lor, înviind pe Isus, după cum este scris în psalmul al doilea: Tu ești Fiul Meu, astăzi Te-am născut. Că L-a înviat din morți, așa că nu se va mai întoarce în putrezire, a spus-o când a zis (la Isaia 55:3): Vă voi împlini, cu toată credincioșia făgăduințele sfinte, pe cari le-am făcut lui David.” (Fapte 13:32-34) Adică făgăduințele (îndurările) divine sunt întărite față de aceia cari primesc pe Fiul lui David, Christos Isus, ca pe Comandantul lor, deoarece Christos Isus a fost sculat la viață nepieritoare. Deaceia El trăiește vecinic pentru a garanta acele îndurări promise lor cari ascultă mărturia Sa, urmează conducerea Sa și ascultă poruncile Sale. Din acest motiv El mai este numit de către Scripturi „Căpetenia mântuirii lor” și „autorul unei mântuiri vecinice pentru toți aceia cari Il ascultă”. — Evrei 2:10; 5:9.

PENTRUCĂ A FOST NUMIT

Dar pentruncă a devenit necesar în scopul lui Iehova Dumnezeu ca să numească pe Fiul Său iubit Christos Isus să fie Comandant? Studiul răspunsului acestei chestiuni aduce înainte marea chestiune de discuție care este înaintea întregii creațiuni. Chestiunea este cu privire la puterea și dreptul de a comanda întregul univers. Cu alte cuvinte, chestiunea privește dominația sau suveranitatea universală. Primul care a dat o poruncă cu privire la pământul nostru a fost Creatorul, Iehova Dumnezeu. „Și Dumnezeu a zis; Să fie lumină.” El a fost ascultat; și a fost lumină. Primul în măsură de a da poruncă atât cu privire la om cât și omului a fost același

Creator. „Apoi Dumnezeu a zis: Să facem, om după chipul nostru, după asemănarea noastră; el să stăpânească peste peștii mării, peste păsările cerului, peste vite, peste tot pământul și peste toate târătoarele cari se mișcă pe pământ.” Atunci a fost creat Adam, primul om. „Iehova Dumnezeu a dat omului porunca aceasta: Poți să mănânci după plăcere din orice pom din grădină; dar din pomul cunoștinței binelui și răului să nu mănânci, căci în ziua în care vei mânca din el, vei muri negreșit.” — Genesa 1:3,26; 2:16,17, A. S. V.

Scurt după aceasta chestiunea dominației universale a lui Iehova s'a ridicat sub această formă: Nu poate Iehova să poruncească creațiunii Sale proprii și să facă pe creaturile Sale inteligente să asculte? Dacă capacitatea Sa de a face aceasta era provocată, atunci capacitatea Sa, inclusiv puterea și dreptul Său de a face aceasta trebuie să fie justificate, îndreptățite, dovedite a fi drepte. Mai mult încă, ascultarea creaturilor Sale inteligente de Iehova Dumnezeu trebuie să fie voluntară și datorită iubirii și adorațiunii, și nu datorită teroarei și constrângerii. Dacă ascultarea ar fi în mod simplu exterioară și dintr'o inimă involuntară neconsacrată lui Dumnezeu, atunci ordinea bună, pacea și unitatea creațiunii Sale vii ar fi în mod continuu amenințate și în primejdie. „Pacea Sa pe pământ” nu era să fie una care este menținută prin ținerea în mod continuu sub control a persoanelor sau națiunilor cu tendințe criminale sub amenințarea penalităților și a acțiunii puterii polițienesti. Aceasta este pacea plănuită de către oameni pentru perioada următoare războiului global. Dar pacea lui Dumnezeu trebuie să fie o pace a „oamenilor de bine”,

oameni cari se ferece de rău și a căror inimi sunt consacrate dreptății în conformitate cu stindardele Dumnezeului lor Creator.

Încercarea dominației universale a lui Iehova a venit atunci, nu prin forțarea chestiunii din partea Sa, ci din cauza ambiției egoiste a unui provocator. Aceasta era frumoasa creatură spirituală, numită „steaua de dimineață” sau „Lucifer”, și pe care Iehova l-a uns spre a fi cherubimul ocrotitor peste om în grădina Edenului. Datoria lui Lucifer era să sprijinească tronul lui Dumnezeu și să impună poruncile Sale, în folosul omenirii, dacă aceasta ascultă, dar și cu executarea sentinței de moarte asupra omului, dacă nu ascultă. Nicio terorizare a omului nu era în Paradisul Edenului, dar totul a *îndat* pe om la ascultare. Primul om și prima femeie, fiind lucrarea mâinilor lui Dumnezeu, erau perfecți („lucrarea Sa este perfectă”); și deaceia nici un fel de tendințe spre fapte rele nu au fost plantate în natura, inimile sau mințile lor. (Deuteronomul 32:4). Porunca lui Dumnezeu către om și femeie i-a avertizat numai de pedeapsa pentru neascultare prin mănecarea fructului pomului oprit. Dar aceasta nu era o terorizare a lor într-o ascultare forțată prin învățarea legii lui Dumnezeu în sensul că, dacă ei nu ascultă, vor fi pedepsiți după moarte cu chin vecinic conștient, în flăcările arzătoare ale unui iad cu foc literal și cu pucioasă, în interiorul pământului. Omenirii i s'a spus deslușit legea, că neascultarea ar avea drept urmare luarea vieții lor dela ei și că ei vor înceta de a fi, deoarece ei nu erau nemuritori. Pe de altă parte, ascultarea le-ar fi dat dreptul de a-și susține viețile lor în Paradis pe pământ pe vecie, pentruca

ei să poată să se bucure de viață vecinică pe pământ, ca copii credincioși ai lui Dumnezeu.

Cu toate acestea, Lucifer, cherubimul ocrotitor uns, a contrazis acea lege, nu pentru că ea nu ar fi fost bună și adevărată, ci pentru a se ridica pe sine ca alt comandant al omenirii. Folosind șarpele ca mijloc al său de comunicație, el a spus femeii că Dumnezeu încerca să țină pe oameni în supunere față de El sub amenințări și prin ținerea lor în ignoranță și slăbiciune. Atunci Lucifer le-a prezentat falsa speranță a nemuririi și a zeificării, zicând: „Hotărît că nu veți muri (dacă nu ascultați): dar Dumnezeu știe că, în ziua când veți mânca din el, vi se vor deschide ochii, și veți fi ca Dumnezeu, cunoscând binele și răul.” (Genesa 3:4, 5). Printr-o astfel de apropiere, Lucifer s'a transformat acum pe sine într'un înger al întunecului, Satan Diavolul, dar el a încercat să apară ca un „înger de lumină”. Aceasta a fost spre a momi creaturile omenești pentru a se alătura lui în neascultare față de poruncile lui Dumnezeu. (2 Corinteni 11:14, 15.) Și din acea zi până astăzi, agenții lui Satan, fie oameni sau organizațiuni, se prezintă pe sine într-o aureolă de glorie și de atracțiune, spre a induce pe oameni în eroare să-i urmeze pe ei, contrar poruncilor Comandantului Suprem, Iehova Dumnezeu. După cum Satan Diavolul a fost o creatură spirituală cu putere de cherubim și, așa dar, supraomenească, atunci a-l urma pe el, ar însemna pentru omenire a face din el comandantul lor nevăzut. Ar însemna, deasemenea, a suporta consecințele acestei schimbări de comandă; și ei ar avea de gustat diferența între ascultare față de Suveranul Universal, Iehova

Dumnezeu, și ascultare față de potrivnicul Său, Satan Diavolul.

Prin capturarea izvoarelor rasei omenești, Adam și Eva, Satan Diavolul a văzut prilejul de a se face pe sine însuși în cele din urmă comandantul tuturor popoarelor pământului, cari vor ieși din ele. După ce a adus mai întâi de partea sa pe frumoasa Evă, Satan a tras și pe Adam de partea sa prin trăsătura egoismului de astă dată ridicat în inima omului. Prin facerea acestui lucru Satan Diavolul era în stare să prezinte ca fapt împlinit discuția cu privire la dominația universală a lui Iehova. Cerul este tronul lui Dumnezeu, și pământul așternutul picioarelor Sale; și aici pe pământ suveranitatea Sa universală a fost provocată și, în mod aparent, făcută să se clatine. (Isaia 66:1; Matei 5:34, 35.) Iehova Dumnezeu avea cunoștință de ceea ce se întâmpla, dar nu a intervenit. El era de acord ca chestiunea de discuție cu privire la dominația universală să fie ridicată, și pentru ca dreptul de a fi Comandant principal să fie pus în discuție. Deoarece Satan Diavolul și Adam și Eva nu aveau nemurire, Dumnezeu cel Atotputernic putea în mod instantaneu să-i șteargă din existență. El nu a făcut aceasta, deoarece marea chestiune de discuție se sprijinea pe faptul ascultării voluntare față de El a tuturor creaturilor inteligente din întregul univers.

Intrebarea de discuție, lărgită în deplina ei amploare, era: Fi-vor toate creaturile lui Dumnezeu neclintite de partea Sa și sub dominația Sa printr'o hotărâre voluntară și alegere pornită din iubire? sau va putea Satan Diavolul să-i îndepărteze pe toți dela Dumnezeu prin înșelăciune și egoism, și să-i alinieze pe toți de partea sa? Dumnezeu nu

se teme să lase ca proba cheștiunei de discuție să fie pusă până la limită înaintea creațiunei. De-oarece aceasta ar cere timp, mai cu seamă că urmașii lui Adam și ai Evei nu se născuseră până atunci, Dumnezeu a pus de-o parte o perioadă limitată de timp pentru permisiunea răului, și nu a executat imediat pe călcătorii legii în grădina Edenului. Dar că scopul nelegiuirii va cădea, și că Dumnezeu va justifica dominația Sa universală la timpul hotărât, prin ascultarea credincioasă a creaturilor Sale consacrate și cea mai severă probă, Iehova a făcut de cunoscut în aceste cuvinte îndrăznețe către Satan șarpele: „Vrășmășie voi pune între tine și femeie, între sămânța ta și sămânța ei. Aceasta îți va zdrobi capul, și tu îi vei zdrobi călcâiul.” — Genesa 3:15.

Alte declarații a cuvântului lui Dumnezeu arată că femeia lui Dumnezeu este organizația Sa sfântă, universală, numită „Sion”. Aceasta atunci era declarația scopului lui Iehova de a aduce la iveală din organizația Sa sfântă, o sămânță care va fi în vrășmășie cu Satan și organizația sa. Toate vânătaile pe care Satan și organizația sa a lăsat să fie aplicate sămânței „femeii” lui Dumnezeu, nu au putut fi capabile să frângă vrășmășia sa și să facă compromis și să recunoască pe Satan drept comandant. Acolo, prin urmare, a fost prima declarație a Domnului Dumnezeu de a ridica un Comandant spre a strivi capul falsului conducător și spre a-l nimici pe el și posteritatea sa nelegiuită. Generațiile viitoare de oameni și popoare trebuie să aibă un comandant deosebit de Satan Diavolul, dacă ei urmează să mănânce și să bea din proviziile datatoare de viață a lui Dumnezeu; și această su-

măntă a organizației lui Dumnezeu, Sion, fiind dovedită credincioasă, va fi cea calificată și demnă de a fi numită ca astfel de Comandant. Christos Isus este această sămânță prezisă a „femeii” lui Dumnezeu, Sion.

A deslega chestiunea de discuție, înseamnă, așa dar, a cunoaște pentru ce Dumnezeu cel Atotputernic a promis și a ridicat pe Comandant. Satan Diavolul a pus mărturie falsă cu privire la Iehova Dumnezeu în grădina Eden, și a făcut aceasta totdeauna de atunci încolo, aducând astfel numele lui Dumnezeu în discreditare și ocară. Satan s'a instalat pe sine ca „prințul acestei lumi”, astfel încât pe muntele ispitei el a putut oferi lui Christos Isus toate împărățiile acestei lumi și gloria lor, dacă în schimb Christos s'ar apleca înaintea lui și i s'ar închina. Satan a organizat religia și a luat toate popoarele prizoniere în ea și le-a condus ca învățătorul lor. Prin tradițiunile și preceptele conducătorilor religioși el a cauzat popoarele să calce legea lui Dumnezeu și să facă fără valoare și zadarnice poruncile Sale. Pentru a se dovedi pe sine vrednic de a pedepsi și nimici șarpele, Christos Isus trebuie să fie un martor credincios, atât pentru Iehova Dumnezeu cât și pentru numele și scopurile Sale. Pentru statornicia Sa neclintită în facerea acestui lucru, El a fost onorat cu titlul „Martorul credincios și adevărat”; și este Șeful tuturor Martorilor lui Iehova. (Apoc. 3:14; 19:11) Prin aceea că s'a ținut pe sine separat și deosebit de această lume, ca nefiind o parte din ea, și prin aceea că a murit în favoarea unei lumi noi a dreptății, Christos Isus a fost numit să fie „Prințul păcii” și Prințul regilor pământului” al acelei lumi

noi. (Apoc. 1:5; Isaia 9:6) Din cauza punerii vieții Sale ca o ispășire spre a curăți sau mântui pe toți aceia cari cred și ascultă de El, Christos Isus a fost numit Comandantul tuturor popoarelor cari câștigă viață în lumea nouă. (Evrei 2:9; 5:9) Timpul trebuie să sosească când aceste fapte cu privire la aranjamentele lui Dumnezeu trebuie să fie puse în practică. Acel timp este acum!

DESĂVÂRȘIT ÎN ASCULTARE

Guvern global este o responsabilitate înspăimântătoare. Aceasta este peste puterile unui om; și niciun om imperfect nu poate încerca un astfel de lucru, afară numai de cazul când are în spatele său pe „prințul ambițios al acestei lumi”, pe Satan, care a oferit lui Isus împărățiile acestei lumi. Niciun guvern global nu va reuși să facă ceeace a fost scăpat de oameni cari se numesc pe sine în treburile de sub influența lui Satan, sau cari sunt aleși de către reprezentanții poporului, deoarece un astfel de guvern nu este din încredințarea lui Dumnezeu. Nu este teocratic, nefiind administrat de către El, nici numit de El. Niciun guvern global nu va reuși, pentru că acesta nu stăruie în legile și poruncile lui Iehova Dumnezeu. Toată această flecăreală despre încorporarea așa-numitei „legi morale” în organizația internațională, pentru a-i da stabilitate și permanență, este numai o pălăvrăgală pioasă a conducătorilor religioși, cari pretind a fi paznicii „legii morale” și cari doresc să tragă foloase de pe urma acestei pretențiuni, dându-și aparența unor consilieri spirituali ai organizației. În timp ce susțin a fi oameni cei mai morali și mai dreپți în sine, ei sunt călcători fărați ai poruncilor lui Dum-

nezeu și sunt persecutătorii umililor creștini cari se străduiesc să țină legea lui Dumnezeu.

Contrar exemplului lor, Cel care servește pe Dumnezeu Cel Prea Înalt ca Comandantul Său al popoarelor, trebuie El însuși să fie desăvârșit în ascultare față de poruncile lui Dumnezeu. Sub cea mai dureroasă probă El trebuie să-și mențină integritatea Sa, îndeplinind întotdeauna ordinele lui Iehova. Lucifer a decăzut din cauză că s'a supus ambiției, și el a dus întreaga lume în călcare de lege. Christos Isus, Fiul ceresc al lui Dumnezeu, a venit în această lume ca un om și a fost supus marei probe de ascultare. Satan și sământa sa nu a putut nici să-L ademenească pe Isus la neascultare, nici să-L constrângă la aceasta prin ocară, persecuțiune și nici prin cea mai rușinoasă moarte. Printre toate acestea, Isus și-a păstrat integritatea Sa față de Comandantul Său principal prin îndeplinirea tuturor ordinelor Sale. El a arătat ascultare până la punctul desăvârșirii, chiar și sub cel mai arzător foc al lui Satan și al tuturor oștilor sale. O astfel de persoană ascultătoare poate fi cu siguranță încredințată cu comanda altora, în conformitate cu voia lui Dumnezeu; și deaceia este scris despre Christos Isus: „Măcar că era Fiu, a învățat să asculte prin lucrurile pe cari le-a suferit. Și după ce a fost făcut desăvârșit, S'a făcut pentru toți cei ce-L ascultă, urzitorul unei mântuiri vecinice.” — Evrei 5:8, 9.

Din pricina consacrării și integrității lui Isus față de Dumnezeu, Iehova a făcut un legământ cu El. Acesta era un contract solemn cu privire la Împărăție, Împărăția lui Dumnezeu; și Christos Isus urma să fie Regele acesteia sub Dumnezeu. Dum-

nezeu a anunțat această Impărăție credinciosului domnitor David, unul dintre strămoșii lui Christos Isus. (2 Samuel, capitolul 7.) Ca o binecuvântare pentru credincioșia lui David și adorațiunea sa față de El; Iehova Dumnezeu a promis că Impărăția va rămâne pe linia lui David, și că sămânța sa va ședea pe tron pe vecie. Christos Isus era Fiul lui David după carne; și El a moștenit acest legământ sau promisiune a Impărăției. Dar Impărăția al cărei Rege este Christos Isus, este Impărăția cerurilor, pentru care Iehova Dumnezeu L-a uns prin spiritul Său sfânt. Tronul pe care Christos Isus șade pe vecie, este scaunul tronul la dreapta Tatălui Său ceresc, Iehova Dumnezeu. Credinciosul Păstor-Rege David, a fost numai un tip al lui Christos Isus cu care legământul pentru Impărăție este făcut în deplina lui însemnătate. Pentru acest motiv, când Christos Isus și-a început activitatea Sa publică printre națiunea lui Israel, El a predicat: „Impărăția cerurilor s'a apropiat.”

Acest ascultător, care-și are numirea dela Dumnezeu Cel Prea Înalt, va avea responsabilitatea guvernului global. Despre aceasta a fost profetit de către Regele David: „In zilele lui va înflori cel neprîhănit, și va fi belșug de pace până nu va mai fi lună. El va stăpâni dela o mare la alta, și dela râu până la marginile pământului.” (Psalm 72:7,8). Niciun guvern, sau imperiu omenesc al acestei lumi, nu va domni atunci peste valuri, întocmai ca o stăpână a celor șapte mări. Christos Isus trebuie atunci să aibă comanda peste tot pământul. Unul dintre titlurile Sale este „Domnul domnilor, și Regele regilor”. Aceasta nu se referă la regii pământești și domnii acestei lumi, pentru că profetia

prezice că regii „pământului” prezent organizat vor lupta împotriva lui Christos Isus, resistând extinderii Impărăției în cele patru colțuri ale pământului. Titlul înseamnă lămurit că Christos Isus va avea asociați cu El pe tron, în Impărăția Sa cerească, Guvernul Său al globului nu va fi vizibil, pământesc, și de creație și numire omenească. Este cereesc, invizibil și supraomenesc, și ucenicii Săi vor fi asociați cu El. Aceștia sunt primii cari IL acceptă ca pe Comandantul lor, numit de Iehova Dumnezeu; și El și-a pus mai întâi viața pentru toți aceștia. Ei aud mărturia Sa cu privire la Iehova și împărăția Sa promisă, și ei cred în ea și o transmit și altora. Ei privesc la El ca la „Prințul vieții”, singurul lor Conducător sub Dumnezeu; și ei IL urmează cu credincioșie până la moarte. Ei se pun sub instrucțiunile Sale ca Căpitanul sau Comandantul pe care L-a dat Dumnezeu. Ei cred mărturia Biblică că El este Acela căruia profetul Moise era un tip.

Moise a fost mijlocitorul pe care Iehova l-a folosit ca să dea cele zece porunci scrise și alte legi divine, națiunii lui Israel, și către Moise însuși Dumnezeu a zis: „Le voi ridica din mijlocul fraților lor un prooroc ca tine, voi pune cuvintele Mele în gura lui, și el le va spune tot ce-i voi porunci Eu. Și dacă cineva nu va asculta de cuvintele Mele, pe cari le va spune El în numele Meu, Eu îi voi cere socoteală.” (Deuteronomul 18:18, 19) Apostolul Petru a fost primul care a identificat pe Christos Isus ca pe Profetul pe care Moise l-a simbolizat, și toți ucenicii și urmașii credincioși ai lui Christos cred la fel. (Fapte 3:22, 23) Ei știu că a nu asculta de

20
acest Comandant, Mai Marele Moise, înseamnă a fi
nimiciți din mijlocul poporului lui Dumnezeu.

În zilele Sale pământești Christos Isus și-a exercitat drepturile Sale ca Comandant față de ucenicii Săi și i-a trimis să vestească cel mai important mesaj. El a poruncit: „Și pe drum, propovăduiți, și ziceți: Împărăția cerurilor este aproape.” (Matei 10:7; Luca 10:9.) În sfârșit, spre a arăta că El a luat pe urmașii Săi credincioși consacrați împreună cu El în legământul pentru Împărăție ca Prințul lor, El a zis către ei în noaptea dinaintea morții Sale: „Voi sunteți aceia, cari ați rămas neconținut cu Mine în încercările Mele. De aceea vă pregătesc Împărăția, după cum Tatăl Meu Mi-a pregătit-o Mie, ca să mâncați și să beți la masa Mea în Împărăția Mea, și să ședeți pe scaune de domnie, ca să judecați pe cele douăsprezece seminții ale lui Israel.” — Luca 22:28—30, *Emphatic Diaglott*; *Rotherham*.

Toți acești urmași credincioși, până în zilele noastre, trebuie să se dovedească ascultători față de toate poruncile lui Dumnezeu, Comandantul Suprem, ascultând și urmând pe Christos Isus pe care El L-a dat ca Comandant. După ce toate ispitele și încercările vor fi trecut, Scripturile arată, că vor fi exact 144.000 aceia cari se vor fi dovedit vrednici de a fi îndeplinit pe deplin legământul pentru Împărăție și vrednici de a fi uniți cu Christos Isus pe tronul Său ceresc. Aceștia sunt aceia către cari cuvântul lui Dumnezeu vorbește, în profeția lui Isaia, zicând: „Luați aminte, și veniți la Mine, ascultați și sufletul vostru va trăi; căci Eu voi încheia cu voi un legământ vecinic, ca să întăresc îndurările Mele față de David.” (Isaia 55:3) „In-

durările lui Iehova față de David” au de-a face cu legământul pentru Impărăție, și acești urmași victorioși ai lui Christos Isus devin părtași pe vecie ai acelor îndurări.

COMANDANȚI POTRIVNICI FAȚĂ ÎN FAȚĂ

Timpul trebuie să vină când acei 144.000 de împreună moștenitori ai Impărăției cu Christos Isus trebuie să fie toți aleși din mijlocul omenirii. În mod rezonabil acela va fi timpul pentru Impărăție ca să înceapă. Scripturile arată lămurit că Christos Isus nu și-a început Impărăția Sa la timpul când s'a urcat la cer și a șezut de-a dreapta lui Dumnezeu. Așa dar faptele istoriei pentru cele nouăsprezece veacuri trecute arată că împărățiile acestei lumi sub Satan prințul acestei lumi, au executat rolul de guvernare pe pământ.

Christos Isus avea să stea de-a dreapta Tatălui Său, Comandantul Său Sef. până la timpul hotărât al lui Dumnezeu pentru a stabili Impărăția și a pune-o în acțiune. În decursul acestui timp creștinii au așteptat venirea Impărăției. Acum nu mai este mult timp de așteptat, căci Impărăția lui Dumnezeu este aici! Ea a fost stabilită în anul 1914 d. Chr.; și nu fără însemnătate, primul război mondial al istoriei omenesti, a început în vârfă aceluia an de neuitat. Acel război pentru dominația lumii a izbucnit exact atunci când „timpurile păgânilor”, menționate odinioară de Isus, s'au sfârșit, 2.520 de ani dela timpul distrugerii Ierusalimului și a templului lui Solomon. Aceasta înseamnă că periodul de domnie neîntreruptă a lui Satan sau a lumii sale s'a sfârșit. Aceasta înseamnă că limita de timp pentru permisiunea fără restricțiune a nelegiurii este

aproape, și că aceia cari în mod voluntar merg pe calea nelegiuirii în curând vor fi nimicii, că universul poate fi scăpat de ei. Aceasta înseamnă deasemenea că clasa „Impărăției cerurilor” este aproape complectată, și ultimii dintre aceștia, o mică rămășiță în sine, sunt încă pe pământ ducând la îndeplinire poruncile finale date lor de către Comandatorul cerese, Christos Isus.

Accasta înseamnă pe mai departe că Satan, „prințul acestei lumi”, și Christos Isus, „Prințul Păcii”, se confruntă unul pe altul pentru disputa decisivă. Unul trebuie să plece; Celălalt trebuie să rămână. Comandantul nelegiuit al acestei prezente lumi releva pleca; Comandantul popoarelor al lui Iehovă va rămâne. „El va face ca domnia Lui să crească, și o pace fără sfârșit va da scaunului de domnie al lui David și Impărăției lui.” (Isaia 9:6, 7.) Aceasta este o zi a deciziei, și prețioasele ei ceasuri ale ocaziunii bat fără milă. Ora zero pentru războiul final al Armageddonului vine fără întârziere, cu toate că nici un om nu știe ziua și nici ceasul acestuia. (Matei 24:35-39.) Ce să facă poporul atunci?

Există numai un singur lucru pentru iubitorii vieții, să îndeplinească adevărul, legea, ordinea și pacea. Adică să recunoască pe Cel ce domnește, pe Care Dumnezeu L-a pus ca Martor pe lângă popoare, Cap și Comandant al popoarelor. „Turma mică” a urmașilor Săi, cari vin din toate popoarele și națiunile, sunt aceia cărora Tatăl binevoiește a le da Impărăția împreună cu Christos Isus. Dar aceștia nu sunt singurii cari pot să urmeze pe Bunul Păstor care și-a pus viața Sa pentru toți aceia cari sunt caracterizați ca oi.

Christos Isus a zis: „Mai am și alte oi, cari nu sunt din staulul acesta; și pe acelea trebuie să le aduc. Ele vor asculta de glasul Meu, și va fi o turmă și un Păstor.” (Luca 12:32; Ioan 10:16, A. S. V.). Aceste „alte oi” sunt oamenii de bine cari ascultă astăzi vocea Sa a mărturiei prin Cuvântul lui Dumnezeu și cari iau aminte la vocea Sa ca Comandant și-L urmează împreună cu rămășița. Profecția din Apocalips capitolul șapte, desvăluie că „alte oi”, pe cari Păstorul Bun le duce la izvoarele apelor vieții, vin din toate națiunile, semințiile, limbile și popoarele și, eventual, ele vor constitui o „mulțime mare”. În acest timp al deciziei între comandantii potrivnici, Christos Isus și Satan Diavolul, aceste „oi” aleg pe Cel numit de Dumnezeu Cel Prea Înalt, Suveranul universal.

În perplexitate mulți oameni dispuși spre dreptate vor întreba: Dar cari sunt poruncile Sale, ca să le putem îndeplini? Christos Isus nu lasă nici o urmă de îndoială despre ce sunt acestea în acest timp al sfârșitului acestei rele lumi prezente; și pentru încurajarea noastră El a zis: „Dacă păziți poruncile Mele, veți rămâne în dragostea Mea: ... Voi sunteți prietenii Mei, dacă faceți ce vă poruncește Eu.” (Ioan 15:10,14.) Netolerând nici un fel de nesiguranță despre ceeace trebuie făcut în această epocă a războiului total care a început în anul 1914 d. Chr., Christos Isus a prezis Războiul Mondial No 1, care a fost reînceput în anul 1939. Privind înainte spre sfârșitul „timpurilor păgânilor” în anul 1914, El a zis: „Un neam (adică neamul întreg) se va scula împotriva altui neam, și o împărăție împotriva altei împărății; și, pe alocurea, vor fi cutremure de pământ, foamete și ciumi. Dar toate aceste lucruri

nu vor fi decât începutul durerilor”; și noi cari suntem astăzi în viață, putem să mărturisim că aceste dureri au început. Atunci, după prezicerea persecuției adevăraților Săi urmași la acel timp, Christos Isus a adăugat aceste cuvinte, cari sunt atât o profeție cât și o poruncă: „Evanghelia aceasta a Impărăției va fi propovăduită în toată lumea, ca să slujească de mărturie tuturor neamurilor. Atunci va veni sfârșitul.” — Matei 24:7-14.

O astfel de Evanghelie nu a fost niciodată predicată înainte de 1914, deoarece aceasta este vestea bună a Impărăției lui Dumnezeu stabilită în mâinile Regelui Său uns, Christos Isus. Anul 1914 a însemnat sfârșitul periodului de așteptare și timpul când Impărăția a dat naștere unei vieți active, în timp ce dușmanii sunt încă aci de jur împrejur. Aceasta este vestea cea mai importantă a acestui veac așa de departe; și aceasta vine ca apele răcoritoare ale vieții pentru aceia cari însetează după adevăr și dreptate. Voința Regelui este că o astfel de Evanghelie a Impărăției nou născute trebuie să fie predicată în toate părțile locuite ale pământului ca o mărturie tuturor raselor, culorilor, națiunilor și popoarelor. Instalarea Impărăției înseamnă că sfârșitul organizației lui Satan, văzută și nevăzută, în bătălia Armagedonului este desemnat ca aproape. Deaceia poporul trebuie să aibă mărturia cu privire la Impărăția vecinică pentru a lua poziție de partea guvernului teocratic al lui Iehova și în favoarea dominației Sale universale. Altfel, sfârșitul va surprinde oamenii în ignoranță, și ei vor merge în prăbușire împreună cu organizația lui Satan, care domnește asupra popoarelor.

Această proclamație a „impărăției cerurilor” sta-

bilită este ceea ce Martorii lui Iehova au îndeplinit cu zel și cu sânguință mai ales dela 1918, în ascultare față de ordinele Comandantului popoarelor al lui Iehova. Mărturia Impărăției nu este încă îndeplinită toată. Milioane de oameni așteaptă încă să audă și să învețe despre ea; și porunca Regelui este încă în vigoare. Este nevoie de răspândirea mărturiei. Câmpul de lucru e mare, lucrătorii sunt puțini, și „oamenii de bine”, „alte oi”, trebuie să asculte de Comandantul popoarelor, dacă doresc să câștige viață pe pământ în noua lume a dreptății. Propovăduirea Evangheliei Impărăției este unul dintre lucrurile pe cari le poruncește El. Această mărturie a Impărăției trebuie să fie dată tuturor națiunilor. Aceasta nu este o poruncă omenească, nici lucrare omenească. Prin urmare e în interesul tuturor oamenilor de bine din toate națiunile cari primesc mărturia să se alăture tuturor aceloră cari ascultă de Comandantul ceresc în purerea mărturiei.

„URICIUNEA PUSTIREI”

Este o altă poruncă importantă pe care o dă El pentru această zi. Aceasta accentuează cu tărie necesitatea de a lua o poziție pentru Impărăție prin proclamarea deschis a Evangheliei acesteia. Numai decât după declarația că această Evanghelie a Impărăției va fi propovăduită în toată lumea spre mărturie tuturor națiunilor, Christos Isus a mers mai departe zicând: „De aceea, când veți vedea „uriciunea pustirii”, despre care a vorbit prorocul Daniel, „așezată în locul sfânt” — cine citește să înțelegă! atunci, cei ce vor fi în Iudea, să fugă la munți; ...Pentru că atunci va fi un necaz așa de mare, cum

n'a fost niciodată dela începutul lumii până acum, și nici nu va mai fi. Și dacă zilele acelea n'ar fi fost scurtate, nimeni n'ar scăpa; dar, din pricina celor aleși, zilele acelea vor fi scurtate.” — Matei 24:15-22.

Profeția lui Christos Isus la sfârșitul lumii ne avertizează: „Cine citește să înțeleagă”. Acesta nu este timpul de a fi greșit înțeles din cauza punctelor de vedere religioase. Ceea ce Isus a prezis aci nu și-a găsit împlinirea asupra Ierusalimului și Iudeii literale în anul 70 d. Chr. Distrugerea de atunci a Ierusalimului și a templului lui Irod de către armatele Romei imperiale a fost teribilă; și nimic în timpurile dinainte de aceasta nu a putut fi atât de teribil pe un teritoriu așa de mic. Cu toate acestea, compară strâmtorarea aceluia timp scurt cu strâmtorarea acestor zile și cu aceea strâmtorare care stă înaintea lumii întregi în Armagedon, și vei fi de acord că cuvintele lui Christos, „și nici nu va mai fi”, nu se aplică la strâmtorarea asupra Ierusalimului și Iudeii timp de nouăsprezece veacuri. Noi suntem încă în fața acelei strâmtorări asemenea căreia n'a fost niciodată și care nu va fi nevoie să se mai repete prin puterea lui Dumnezeu Cel Atotputernic. Este prin urmare în aceste zile că trebuie să privim după „uriciunea pustiirii”, Comandantul popoarelor a zis că apariția acelei uriciuni nelegiuite ar fi indicația a ceva. Ea ar indica că necazul fără pereche este aproape și că cei ce iubesc viața trebuie să fugă spre siguranță fără piedecă sau întârziere. Deaceia noi trebuie să privim acum, și trebuie să facem aceasta cu înțelegere spirituală.

În urmă, în zilele lui Isus pe pământ, Ierusalim

mul a fost considerat a fi „orașul sfânt”, și Isus a zis să nu se jure „pe Ierusalim, pentru că este de-tatea marelui Rege”. (Matei 4:5; 5:34, 35; 27:53.) Dar în anul 1914 femeia lui Dumnezeu, Sion, a adus la iveală pe Christos Isus ca pe Regele domnitor în-estit cu autoritate de Iehova Dumnezeu. La tim-pul hotărît, scurt după aceasta, prin învierea uceni-cilor Săi credincioși din moarte la viață în regatul spiritual, Christos Isus îi asociază cu Sine în Gu-vernul teocratic. Împreună ei formează ceea ce se numește „orașul sfânt, noul Ierusalim, care vine jos din cer dela Dumnezeu”. (Apoc. 12:1-10; 21:2, 10; 22:19). Adică ei formează guvernul sfânt al noii lumi a dreptății.

Este foarte evident, prin urmare, că „locul sfânt” pe care „urîciunea pustiirii caută să-l ocupe pe acest pământ este locul Impărăției cu privire la acest pământ; pentru că Orașul Sfânt este simbolizat ca „coborându-se din cer dela Dumnezeu” jos pe pă-mânt. Este prin urmare locul Impărăției de a fi guvernul global peste toată omenirea care trăiește. Neținând seamă de tot sângele care a fost vărsat de către milioane de oameni în decursul istoriei omenirii, numai sângele lui Isus este acela care nu a fost vărsat în zădar; pentru că sângele Său procură mântuire pentru toți cei ce cred și o cură-țire a păcatelor lor precum și înlăturarea condam-nării la moarte. Cu Isus Iehova Dumnezeu a în-cheiat legământul pentru Impărăție; și acel fapt îl face propriu ca „să-I fie dat stăpânire, slavă și putere împărătească, pentru ca să-I slujească toate popoarele, neamurile, și oamenii de toate limbile. Stăpânirea Lui este o stăpânire vecinică, și nu va trece nicidecum, și împărăția Lui nu va fi nimicită

niciodată.” (Daniel 7:13, 14.) El a intrat acum într-o astfel de dominație vecinică.

Ce atunci poate fi acea „uriciune a pustiirii” prezisă, dar guvernul global al cărui plan din Dumbarton Oaks a fost numai o diagramă de încercare, spre a fi amendat de Conferința din San Francisco din 1945? Încercarea este spre a stabili un astfel de sistem mondial de colaborare internațională în „locul sfânt” și prin aceasta să facă inutilă domnia Impărăției lui Dumnezeu, Orașul Sfânt, al cărei Rege este Christos Isus. Organizația globală făcută de oameni este numai o reînviere a lăudăroasei Ligi a Națiunilor de odinioară, care a mers în abisul neîntrebuințării și inactivității internaționale în 1939, datorită agresiunilor Nazi-Fasciste asupra societății omenesti. Forma reînviată a asociațiunii națiunilor vine afară din abis tocmai sub un nume nou și cu puține alterațiuni de suprafață și structură; dar aceasta intrupează aceleași idei ca și fosta Ligă. Ideea ei de bază este să stăpânească acest glob fără aprobarea, ajutorul sau amestecul lui Christos Isus, Regele de drept.

Binecuvântarea, sfatul spiritual și sprijinul moral al preoției religioase îi va da aparența de sfîntenie în ochii poporului greșit informat. Și fiind înconjurată de apărarea unei poliții militare internaționale, ea va apare ca având stabilitate și posibilitățile pentru a aduce în fine omenirii pace și siguranță și cele „patru libertăți”. Cu toate acestea ea este o uriciune în conformitate cu declarația lui Dumnezeu (Daniel 11:31; 12:11); și în locul binecuvântărilor promise de către politicieni și de către preoimea religioasă a „creștinătății”, ea va aduce pustiire în toată lumea. Pentru ce? Deoarece organizația

păgânilor a cărei timpuri au expirat în 1914 nu este numită de Dumnezeu și nu are drept să stea în „locul sfânt”. (Marcu 13:14.) Este nelegiuit și anti-Christ, împotrivindu-se domniei lui Christos I. I. de 1000 de ani, Domnitorul de drept al lumii noi, „Regele regilor și Domnul domnilor”.

„Urîciunea pustiirii” internațională, prin urmare, reprezintă alinierea finală și totală a acestei lumi vechi împotriva dominației universale a lui Iehova și a Guvernului Său teocratic prin Christos Isus. (Apocalips 17:8-14.) Aceasta aduce marea chestiune de discuție la punctul când ea trebuie să fie decisă pentru totdeauna, și unde ea trebuie combătută în întregime și adusă la o decizie lămurită înaintea întregii creațiuni. Este timpul pentru bătălia Armagedonului, și Căpitanul tuturor oștirilor lui Iehova este „Comandantul Său al popoarelor”. Foarte potrivit atunci, „numele Său este numit Cuvântul lui Dumnezeu”. Previziunea profetică despre bătălie zice că, armatele care sunt în ceruri îl urmează, și El va cârmui națiunile cu un toiag de fier, și va călca cu picioarele teascu vinului mâniei aprinse a Atotputernicului Dumnezeu. Când Christos Isus va fi dispus de organizația văzută a lui Satan în forma ei globală, El va da apoi atenția cuvenită organizației nevăzute a lui Satan, și va zdrobi capul șarpelui și va sfărâma toată sămânța sa demonică. Aceea va fi vremea celui mai mare necaz cunoscut vreodată și niciodată nu se va mai repeta, deoarece chestiunea de primul grad a dominației universale va fi în sfârșit rezolvată, în deplina justificare a numelui și cuvântului lui Iehova. Apocalips 19:11-21; 20:1-3.

Văzând atunci că „urîciunea pustiirii” se ridică

din abis și caută să ia din nou poziția sa (în „locul sfânt” cu ajutorul religiei organizate, ce să facă popoarele? „Oamenilor de bine” cari doresc viață și armonie cu Domnul Dumnezeu în lumea nouă, răspunsul este: Să asculte pe Acela care El L-a dat ca Comandant al popoarelor. Această poruncă a Lui către aceia cari văd „uriciunea pustiirii” la lumina și din punctul de vedere al cuvântului lui Dumnezeu este: „Să fugă la munți”. Aceasta interzice tuturor fuga la oarecare oraș sau organizațiune făcută de oameni pentru siguranță și ocrotire. Dumnezeu a făcut munții și ei sunt un simbol al protecției guvernului Său teocratic prin Christos Isus. Astfel, abandonează organizația condamnată a acestei lumi, și ia lupta ta spre Împărăția lui Dumnezeu pentru refugiu. Ea va eși victorioasă din „bătălia zilei celei mari a lui Dumnezeu Cel Atotputernic la Armaghedon, și ea singură va rămâne în picioare după aceea, domnind în putere și glorie. — Apocalips 16:14-16.

Văzând că aceste lucruri sunt astfel, ia-ți partea de partea aceluia guvern drept acum. Pune-te sub protecția lui, înainte ce Regele lui dă comanda pentru bătălia Armaghedonului ca să înceapă și sfârșitul final al acestei lumi vechiu în executarea tuturor acelor cari nu sunt de partea Împărăției lumii noi. Să nu te temi că prin ascultarea Comandantului popoarelor al lui Iehova, vei fi pus în conflict cu comandantii acestei prezente lumi rele. Adu-ți aminte de poziția și de cuvintele curajoase ale apostolilor lui Isus Christos înaintea autorităților religioase cari le-au poruncit să nu mai predice, numai pentru a primi această replică: „Judecați voi singuri dacă este drept înaintea lui Dumnezeu să ascultăm

mai mult de voi decât de Dumnezeu; căci noi nu putem să nu vorbim despre ce am văzut și am auzit.” „Trebuie să ascultăm mai mult de Dumnezeu decât de oameni.” (Fapte 4:19,20; 5:29) Tot așa, declară poziția ta pentru Împărăția vecinică care aduce pace pe pământ între oamenii de bine, și fă aceasta prin participarea la împlinirea profeției Comandantului: „Această Evanghelie a Împărăției va fi propovăduită în toată lumea spre mărturie la toate națiunile.” — Luca 2:14; Matei 24:14.

Ridică-ți sus ochii înțelegerii și vezi râul curat ca cristalul cu apa vieții curgând din mijlocul tronului Împărăției lui Dumnezeu, și ascultă vocea Comandantului când El zice: „Vino! Și cine aude să zică: Vino! Și celui ce îi este sete, să vină, cine vrea, să ia apa vieții fără plată!” (Apocalips, 22:17). Da, bea serios din această apă dătătoare de viață a adevărului Împărăției, și transmite mai departe invitația Comandantului altora cari însetează. Păstrează-ți integritatea față de Împărăție, și la timpul hotărât acel Rege-Comandant va aduce eliberare tuturor acelor cari ascultă cu credincioșie porunca Sa. Astfel pune-te printre aceia pe cari El îi va ocroti prin sfârșitul acestei lumi și-i va introduce în bunătățile vecinice ale lumii noi a dreptății.

RIDICÂND SUS STRIGĂTUL COMANDANTULUI „IMPĂRĂȚIA ESTE APROAPE“

a
fost
editată
această
carte
„IMPĂRĂȚIA
ESTE APROAPE“

este o carte editată în ascultare față de ordinele Comandantului nostru dat de Dumnezeu, anume, de a edita această veste bună despre venirea guvernului noii lumi a dreptății. Pentru ducerea la îndeplinire a acestor ordine, El a prevăzut din Biblie și profețiile îndeplinite informația care constituie conținutul acestei cărți de 384 pagini. A tăcea asupra acestui foarte mare adevăr ar fi pentru noi de-a dreptul neascultare față de Christos Isus Comandantul; și pentru tine a rămâne ignorant ar fi a-ți face o nedreptate ție însuși și celor iubiți ai tăi și a-ți prejudicia interesele tale vecinice.

«IMPĂRĂȚIA ESTE APROAPE», (în limba engleză) așa după cum este ilustrată mai sus, este frumos legată, inscripția copertei ei fiind presată în aur pe un fond roșu de vin. Conținutul ei, printre elegantele pagini finale, este prezentat cu toată arta și stilul artei grafice cu considerația cuvenită pentru demnitatea și importanța mesajului. Pentru a face acest conținut totdeauna disponibil când este de dorit, un index pe subiecte cât și un index al textelor scripturale a fost adăugat cărții.

Imprimeriile „STANDARD GRAPHICA“, Str. Pitagora, 16—18